

## עמרי לבנת

### יהודה, יהודה, רֵאָה מה זה

מתוך: "משיריו האחרונים של ר' יהודה הלוי"

### (ברכה ליום הולדתו הארבעים)

יום הַלְדֵת שְׁמַח, יְהוּדָה, יום הַלְדֵת שְׁמַח,  
עֵנֵב לַעֲנֵב יִצְחָק וְרִמּוֹן יִנּוּה לְכָבוֹד  
יום הַלְדֵתָּהּ, לָהּ, יְהוּדָה. בְּנֵי סִפְרָד  
רְאוּ בְטוֹבָהּ, רְאוּ כִי חֲכָמָתָה,  
כִּי נִהְדַּרְתָּ מְאֹד. שְׁלֹשֶׁת בְּנֵיהָ – גִּפֶּן,  
שְׁתֵּילֵי זֵיתִים – בּוֹא יְבוֹאוּ לְחוּף דְּרוֹם לְבָרְכָהּ,  
בְּיוֹם הַלְדֵתָּהּ, לְלוֹוֹתָהּ הַחוּצָה, הַחוּצָה  
לְצִיּוֹן.

הַחוּצָה,

תִּגְיַע לְצִיּוֹן,

מִשְׁבְּרֵי יָם לָהּ יִנְעָמוּ, צַעַר לֹא תִדְעַה, שְׁלֹשֶׁת בְּנֵיהָ –  
גִּפֶּן, זֵית, רִמּוֹן – יַעֲמְדוּ בְּעֵין טוֹבָה לְהַבִּיט בָּהּ,  
יְהוּדָה, בְּיוֹם שְׁמֹחַת לִבָּהּ, נוֹסֵעַ. סַע, סַע  
מִסִּפְרָד, סַע יְהוּדָה כִּי בְּרָצוֹן יִחְכּוּ בְּנֵיהָ לָהּ.

## (בתו של יהודה, לחברתה)

לִילָה אֲנִי חוֹלֶמֶת  
אֵיךְ אָבִי נִבְלַע בְּלֹעַ לְוִיתָן.

מוֹתוֹ סָמוּךְ אֵלַי  
יוֹתֵר מִבְּדֵי הַלִּילָה שְׁלֹגוֹפִי.

אֲנִי קָמָה לַחֲלוֹן וּמִתְפַּלֶּלֶת –  
אֱלֹהִים, אִם לֹא לְבֵיתִי תִּבְיָאֲנוּ,  
שִׁמְנוֹ בְּטוֹחַ בִּידָךְ.

כְּמוֹ רֵעָה  
שְׁנָתִי נִפְרָמֶת מֵעָלַי,  
לִילָה אֲנִי שׁוֹכֶכֶת וּמַחֲכָה לַבֶּקֶר.

## (נער)

יהודה יהודה, ראה מה זה – היין סגל,  
הדקל ירק וגבוה, ואני, יהודה, כבר מסמם לגמרי.  
אני במקומי, ואיפה אתה הערב  
כשהמזדקת משרקת באור אחרון שגנבה, ושלוש צפרים משיחות  
חונות עליה, אחת אדמה לפלא, מזכירה משהו  
שפעם שרת על צפור. שיר יפה אבל בלתי־זכיר,  
שיר ששרת לי באהבה,  
שיר שהאמנת שאזכר מרב אהבה, שיר שאמר  
אמונה רבה באהבה, יהודה,  
איפה אתה הערב כשאני כאן?

## (דף מן המחברת)

אלהים בארץ.

ההרים הגבוהים בפאת קרטבה  
שוא יגבהו, שוא ירימו ראש.

שמש ספרדית חיים אין בה,  
תאנים וזיתים צועקים חוצה.

אלהים בארץ עלי לנסע מכאן.